GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT
Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)
Seite 7r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

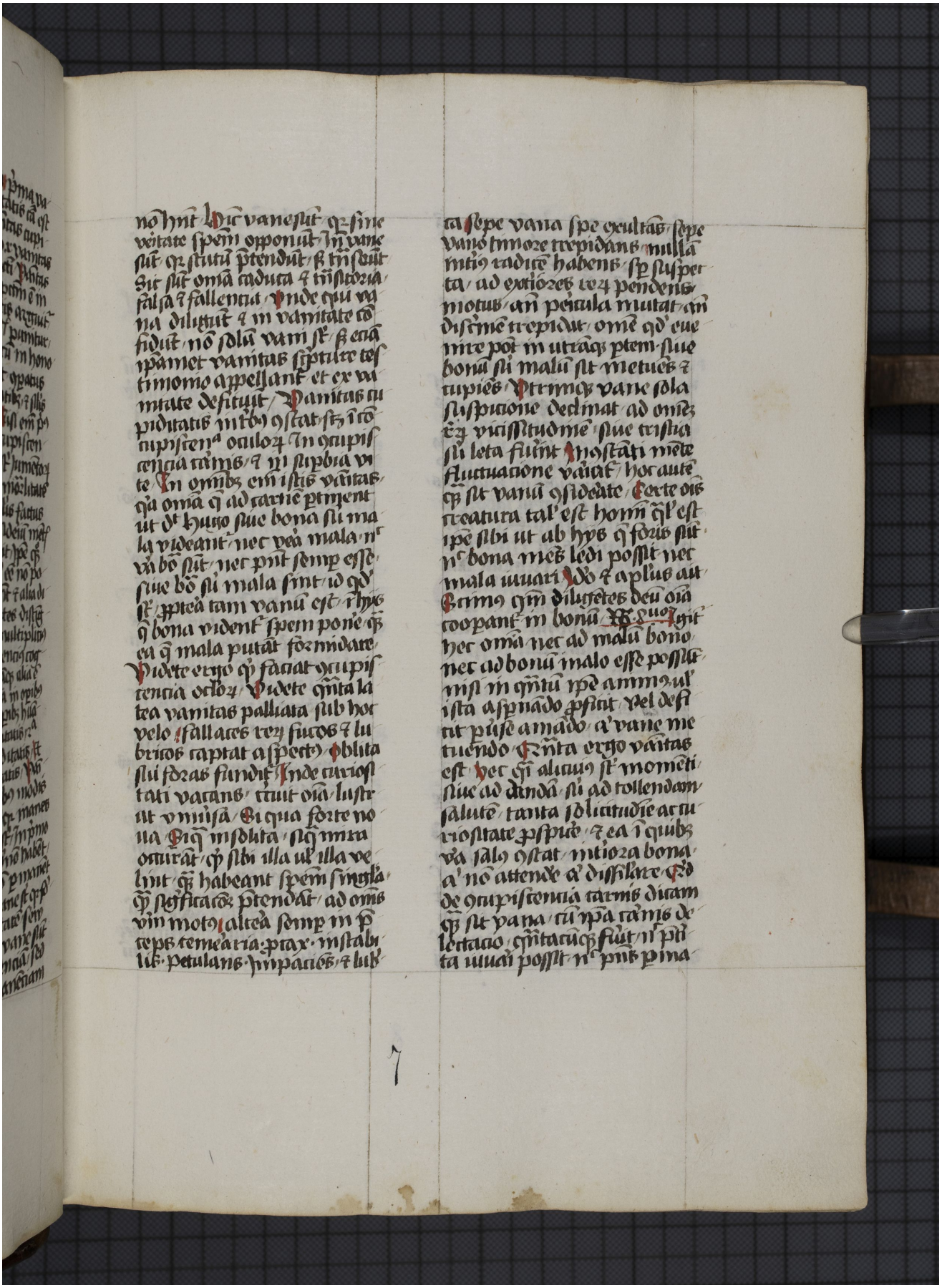

no hnt Dic vane fuit q̃ sine
veritate spem opponit In vane
fuit q̃ stutu ptendit ꝗ tn fuit
sit fuit omia caduca q̃ tn storia
falsa q̃ fallentia Unde qui va
na diligit q̃ in vanitate cõ
fidit nõ solũ vam sed ꝗ etiã
ipam et vanitas sptulte tes
timomo appellant et ex va
nitate defituit Vanitas ri
piditatis in tõ ostat sed ꝗ cõ
nipisten oculoꝝ In omnipis
tentia tãmꝰ q̃ ni superbia vi
te In omnibꝰ enim istis vanitas
qa omia q̃ ad carne ptinent
ut dt hugo siue bona sui ma
la videant nec ea mala nec
ea bõ sit nec pnt semp esse
siue bõ sui mala sint id qd
est ppter tam vanu est rhys
q̃ bona vident spem ponẽ q̃
ea q̃ mala putat formidate
Videte ergo q̃ faciat omnipis
tentia oculoꝝ Videte q̃nta la
tea vanitas palliata sub hoc
velo fallaces trꝰ furcos q̃ lu
bricos raptat aspectꝰ oblita
sui foras fundit Unde curiosi
tati vacans ctuit oia lustr
ut omnisa Si qua forte no
na Qiq̃ misdita sicq̃ mira
mirat q̃ sibi illa ul illa ve
lint q̃ habeant spem singula
q̃ sicifica ptendat ad omnis
vim moto altera semp in p
ceps temeraria prax instabi
lis petulans impacꝰ q̃ lub

ta sepe vana spe exultas sepe
vano timore trepidans nulla
mtiꝰ radice habens sp sus per
ta ad exteriores trꝰ pendens
motus an pcula mutat an
dis ime trepidat omne qd eue
nire poꝰ in utraq̃ ptem sive
bona sui malu sit metuens q̃
tupies Ptrmꝰ vane sola
suspicione decimat ad omnes
trꝰ vicissitudine sive tristia
sui leta fluunt Nostati mete
fluctuatione vacat hoc autẽ
q̃ sit vanu ostendate Forte omis
creatura tal est hom q̃l est
ipe sibi ut ab hys q̃ foris sit
nec bona mes ledi possit nec
mala iuuari Ado q̃ aplius aut
Primꝰ cum diligentes deu oia
cooperant in bonu Ro. viii
nec omia nec ad malu bono
nec ad bonu malo esse possit
nisi in q̃ntu ipe amm ul
ista aspnado pstat vel desi
tit puse amado a vane me
tuendo Q̃nta ergo vanitas
est nec q̃ aliquꝰ sit momeni
sive ad dnda sui ad tollendam
salute tanta solicitudie ac tu
riostate pstrue q̃ ea i quibꝰ
ea salꝰ ostat mtioꝰ bona
a nõ attende a dissimile q̃d
de omnipistentia tãmꝰ dicam
q̃ sit vana cui ipa tãmꝰ de
lectamo q̃ntacꝰ fuit nec pti
ta iuuari possit nec pnt pima

7